

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főlszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A korona tekintélye.

Pécs, 1900. június 1.

A tegnapi délutáni delegacionális udvari ebéden megismétlődött az a kínos jelenet, a mely tavaly hasonló alkalomkor az uralkodó és Stranzky cseh képviselő között lejátszódott. Az idén Pacaknak, az ifjú csehek egyik vezérének jutott ki az uralkodó megrovásából az ő és pártjának parlamenti magatartása miatt.

Ha azonban párhuzamot vonunk a két jelenet között, lényeges különbséget veszünk észre, még pedig a korona tekintélyének a rovására. Mert míg a tavalyi beszélgetésnél az uralkodó vitte az aktív szerepet s a népképviselő inkább csak a védekezésre szorítkozott, önérzetesen és férfiasan bár, de a loyális teljes figyelemmel tartásával, addig most Pacak képviselő lépett föl követelőleg az uralkodóval szemben s olyan vitát provokált, mintha nem is az uralkodóhoz, hanem a parlamentnek intézné szavait.

Már a Stranzky- eset alkalmával kifejezést adtunk annak a meggyőződésünknek, hogy alkotmányos monarchiában nincsen veszedelmesebb dolog, mint a korona tekintélyét belevinni a pártküzdelmek forgatagába, mert ha a koronának sikerül személyes tekintélyével befolyásolni a parlamenti tényezőket s az ellenvéleményü-

ket meggyőződésük férfias érvényesítésétől elriasztani, akkor az alkotmány lényegén, a parlament szuverén szabadságán esik sérelem; de még érzékenyebb sérelmet szenved a korona tekintélye, ha a személyes harcból nem kerül ki diadalmasan, ha nem éri el azt a célt, a melynek érdekében az egyes parlamenti pártokkal szemben latba vetve lett. S ez még nagyobb veszedelem, mert az első esetben csak az alkotmányos kormányforma szenved a kárát, míg az utóbbiban a monarchikus államforma legfőbb biztosítója, a pártok fölött álló uralkodói presztizs homályosul el s megszűnik érinthetetlen szentség jellegével birni.

De hát Ausztriában régtől fogva megszokott hagyományos politika az uralkodói tekintélynek aktív küzdő fegyverül való felhasználása. Ugyanez a politika nyilatkozott meg a lefolyt század „ad audientium verbum“ citálásában, a mikor a magyar nemzet alkotmányos képviselőinek ellenzéki vezérei részesültek ugyanazokban az uralkodói korholásokban, mint a minőkben most a cseh ellenzéki vezéreknek van részük. Csakhogy ez utóbbiak annál veszedelmesebbek a korona tekintélyére, mert a nagy nyilvánosság előtt folynak le s a lekorholt képviselők küldőit önkénytelenül is arra kényszerítik, hogy válaszszeretnek képviselők és a korona között, a mi hogy milyen veszedelmeket rejt méh-

ben, beláthatja mindenki, aki megfontolja, hogy az ilyen jeleneteknél a képviselők küldőik szemében úgy szerepelnek, mint a kik az ő jogukat, szabadságaikat, aspirációikat védelmezik a korona ellentétes törekvéseivel szemben.

A korona tekintélyének ilyen elkövetése különösen veszedelmes Ausztriában, a különböző nyelvű, különböző történelmi multu s ellentétes nemzeti aspirációju népek emez összehalmozásában, ahol nincsen közös nemzeti eszme, amely őket államveszélyes törekvéseikben mérsékelte intse, nincsen olyan közös állami öntudat, a mely még az államforma válságát is túlélni képes lenne; hanem az egyedüli összetartó kapocs tisztán és egyedül a közös uralkodó személyében rejlik, következésképpen kétszeres állami érdek, hogy az az egyetlen összetartó kapocs az uralkodói tekintély fényes ragyogásában minél erősebbé fejlesszessék.

S az utóbbi időben mégis azt tapasztaljuk, hogy ebben a szerencsétlen államalakulatban, mikor már az összetartozandóság minden egyéb ráerőszakolt köteleke szakadozni kezd, az az egyetlen természetes összetartó kapocs, a mely a közös uralkodó előtt való meghódolásban rejlik, újabb és újabb támadásoknak lesz kitéve az által, hogy az uralkodó személye előtt való meghódolással kapcsolatba hozatik a nemzeti aspirációk föllázása.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy szerelmi házasság.

— A. Barine nyomán: Balog Istvánné. —

Ha tőlem egy jelenkori Krózus azt kérdezné, kit tartok a világon a legboldogabbnak, most hamarjában azt felelném neki, hogy miss Elisabeth Barrett-et.

Miss Elisabeth Barrett-et, egy végtelenül önző apának leányát, a ki úgy szerette a gyermekeit, hogy nem tudott megválni tőlük. A leányai mellette vénültek meg, mert hallani sem akart arról, hogy férjhez adja őket. A fiait meg a pénzkérdéssel kötötte magához.

Elisabeth volt leginkább lekötvé. Nem a pénzkérdés által, mert épen ő örökölt egy kis vagyont valamelyik nagybátyjától s így függetlenithette volna magát a szerető, de zsarnok apai befolyás alól, hanem a betegsége által.

Egy gyenge, törékeny árnyék volt ő, a kinek egész szépsége nagy szeméből és dus fekete hajfürtjeiből állott. Teljes visszavonultságban élt szobájában, csaknem egész életét a divánon fekve, olvasással töltvén. A melle volt megtámadva. Az orvosok a meleg éghajlat alá költözését ajánlották, mint bajának egyetlen orvosságát. Egyik fivére volt olyan bátor, hogy atyjuk előtt szót emeljen beteg nővére érdekében, de az atya méltatlankodva és szemrehányólag utasítá vissza azt a föl-

tevést, hogy leányától megválhatna. Engedetlenség, lázitonak nyilvánította őt kivánságának pusztá telemítésére is.

De meg volt írva a végzet könyvében, hogy ez a halálra ítélt leány, a ki alig volt képes a keztyűjét segítség nélkül felhúzni, valósággal engedetlen és lázadó módjára titokban menjen férjhez és elraboltassék, hogy Olaszországba kerüljön. Ezt a csudát pedig Robert Browning volt hivatva végbevinni.

Robert Browning már több szindarabot és verskötetet írt akkor, a mikor a költőnőt, Miss Barrett-et megismerte. Fölkereste őt, mint irótársat, hogy vele költészetéről és irodalomról beszéljen. És ezzel a szenvedő, eszményi teremtséssel szemben a valódi szerelem érzete szállta meg.

Mikor először beszélt neki szerelemről, a nő azzal fenyegette, hogy ajtót mutat neki, ha még egyszer merészel erre a tárgyra visszatérni. Mert úgy érezte, hogy nincs joga ahhoz, hogy ezt a lángeszű költőt a beteg ágyához kösse. Nincs joga ahhoz, hogy betegápolót csináljon egy Robert Browningból, jól tudván, hogy betegsége gyógyíthatatlan.

Robert Browning úgy tett, mint minden szerelmes az ő helyében: ellene szegült a nő akaratának és teljes erővel engedetlenskedett. Meggyőzte őt arról, hogy épen a jövője érdekében kell hozzá feleségül mennie. Mert a mióta őt ismeri, semmit nem képes tenni nélküle és hogy nincs joga ahhoz, hogy megölje az inspirációját.

Ekkor hirtelen eszébe jut, hogy semmi,

biztos jövedelemre nem támaszkodhatik s hogy ez oly nehézség, a melyre eddig nem is gondolt. Mert bár a jövőre vonatkozó tervei már rég meg voltak állapítva, de a feleséget teljesen kihagyta a számításából, mert lehetetlennek gondolta, hogy valaha olyan nőre találjon, mint Elisabeth Barret.

»Az az ember — írja neki — aki évekig meg tud élni krumpli és kenyér mellett és aki előnyt ad egy blousenak, vagy egy kék ingnek (amilyenben e sorokat írom önnek) minden más fényes öltözék fölött — az ilyen embernek nincs egyébre gondolja, mint legfeljebb arra, hogy hogyan virit a lilium? De most, hogy önre rátaláltam, minden megváltozott. Most mindent el akarok követni, hogy megszerezem a megélhetésre szükségeset« stb. stb.

A nő erre azt feleli neki, hogy ilyes gondok ne aggaszszák, mert neki van anyyija, a miből mindketten, egyenlően szerény igényekkel megélhetnek. De ugyanezen levélben ismételve hivatkozik betegsége s igyekszik vele elhitetni, hogy ezzel az Isten áthághatlan akadályt helyezett kettőjük közé.

»Elfogadom, a mit nekem ad — feleli Browning, nem mint vágyam teljesülését, de többet annál, a miről valaha álmodoztam. Mint mindazt, a mit megérdemlek.«

Szenvedélyes szavakban önti ki örömét és büszkeségét és igéri, hogy nem fogja őt többé azzal kizozni, hogy folyton visszatérjen e tárgyra, hanem ezentúl már tőle várja, hogy ha elérkezettnek látja az időt, adja értésére, hogy megszűnt minden akadály.

Pedig hát Ausztriának éppen nincsen szüksége arra, hogy a nemzetiségek ne csak egymással szemben, hanem még az állammal s ennek legfőbb képviselőjével, az uralkodóval szemben is ellentétes törekvésű táborokra oszoljanak. S azok az uralkodói korholások, a melyben a cseh nép képviselői ismételtelen részesülnek, nagyon alkalmasak ilyen alakulások előidézésére; mert lehetetlen, hogy a nemzetiségi izgalmtól amugy is feltűzött csehek észre ne vegyék, hogy a mikor nem is olyan régen a német kisebbség féktelen obstrukciója veszélyeztette Ausztria alkotmányosságát, ennek a parlamenti anarchiának német vezérei nem részesültek az uralkodó nehezítésének olyan ostentatív villámaiban, mint azt a sokkal szelidebb formájú cseh obstrukció faktorai tapasztalni kénytelenek. Sőt ellenkezőleg, a turbulans német kisebbség előtt a korona is meghajolt, egyik kormányát áldozta föl a másik után az ő kibékítésükre.

Pacák bizonyára erre célzott, mikor az uralkodónak — az udvari etikett szempontjából ugyan szokatlan — nyíltsággal kijelentette, hogy ha a nyelvtörvényeket a 14. §. utján léptetnék életbe, az egész államban olyan mozgalom keletkezne, a minőre eddig példa nem volt.

Megengedjük, hogy az osztrák államférfiaknak rendkívül nehéz a helyzetük, mert ott a viszonyok már oda fejlődtek, hogy a mostani államalakulat rendkívüli eszközök alkalmazása nélkül tovább fenn nem tartható s ilyenek segélyével is csak ideig-óráig: de az alkalmazandó rendkívüli eszközök sorába semmi esetre sem volna szabad fölvenniök az uralkodó személyes tekintélyének harcba vitelét, mert arról már meggyőződhetek, hogy ezzel célt nem érnek, de igenis biztosan szétrobbantják az egyetlen kapcsolatot is, a melynek eddig a birodalom legellentétebb elemei is meg-

hódoltak s ez nemcsak a mostani államalakulatnak lesz veszedelme, de magának a dinasztának is.

Az igazi államférfiúnak ilyenkor az a feladata, hogy a válságot az államalakulatra szorítsa s az uralkodót a válságon fölül helyezze s ne azonosítsa a koronát a veszélyben forgó birodalmi centralizációval; mert csak így lesz lehetséges megmenteni az uralkodóház számára az egész birodalmat akkor is, ha a történeti fejlődés kérihetetlen logikája a szövetséges állam alakulatát találná ültetni a központosított birodalom helyébe.

Hirek.

Pécs, 1900. június 1.

A meglepetés.

Ezt a históriát csiripolják a verebek és suttojják a kávénénikék.

A kávénénikék és a verebek pletykáló természetüknél fogva rokonok, de most nem erről van szó.

Amiről szó van, az a következő történet: Tegnap egy idegen érkezett városunkba a déli gyorsvonattal. Az idegen ur nem meglepetésben utazott és mégis szörnyű meglepetést vitt véghez.

De ez csak a végén derül ki.

A dolog kezdete az, hogy az idegen részint kíváncsiságból, részint a séta kedvéért este felé elment a sétaterre. Idegen ur módjára szemlélte a publikumot és mint idegen urhoz illik, nem ismert senkit.

De mégis! Egyszere megállt! Lábai gesztenyefa módjára gyökereződtek a sétateri talajba.

— Ó az, suttojjá. Igen, ő az!

Minden további monolog nélkül egy fiatal pár mellé lépett, kik édes, bizalmas mosolylyal szorongatták egymás kezét.

A meglepetés obligát csendjét a fiatal asszony törte meg.

— Ah, ön az kedves Y. bácsi?

— Én vagyok, igazán én, — hagyja helyben Y. bácsi.

— Oh, hogy örvendek!

Ide nem követte őt a zsarnoki, önző apa. Sohasem tudakozódott az olvasmányai felől és hogy milyen hatással vannak azok reá. Nagy hiba egy olyan ember részéről, aki korlátlanul akar rendelkezni övéinek gondolatai és érzelmei fölött. Ezt a hibát még tetézte azzal, hogy Robert Browningnek engedélyt adott a beteg látogatására. Senkinek se jutott eszébe, hogy ez a kiváló költő másról, mint irodalomról beszélgeszen vele.

Képzeltető, Browning belépése e halálra ítélte nő életébe. Elisabeth Barrett mitsem várt az élettől. Nem volt szép, beteg volt, megfosztva ifjúságától. Valójában ő szenvedett legkevésbé atyjának zsarnoki önzése miatt. A nővérei szenvedtek, ő úgy tekintette mindezt mint végzetét, a melyet a gondviselés rá rótt. Nyugodt volt, elszánt volt, mert nem voltak reményei. És ime a reménytelenség sötétjébe egyszerre — kelő napként — bevilágított egy heves fiatal ember, a ki szerelemről beszélt neki és — mint minden igazán szerető férfiú végcélja — nevévé akarja tenni. Ő meg fogja gyógyítani: csak bizzék benne és hagyja őt cselekedni. Elisabeth nem tudja elhinni a csudát. Nagyon hirtelen jött, nagyon valószínűtlen. De mély hálával telik el a nagyszívű ember iránt, a ki neki az ígéret földjét megmutatta. Hiába mondja magának, hogy ő oda nem fog belépni soha, hiszen már az is elég boldogság, hogy nem hal meg, mielőtt egy pillantást ne vetne bele; és olvasni azokat a szenvedélyes, ékesszóló leveleket az ő heves megszakításokkal, zárjelekben kibővített értelmükkel, az aláhuzott szavak jelentőségteljes voltával!

— Kedves, nagyon kedves! De hát kis hugom, nem mutatsz be az uradnak!

— Pardon! A férjem. Y. bácsi, atyám legjobb barátja.

— Ugy van — mondá az idegen, akit most már Y. bácsi név alatt ismer a nyájas olvasó — oh, kedves öcsém uramat nem volt szerencsém ismerhetni. Barátom meghívott ugyan leánya menyegzőjére, de betegségem gátolt akkor — s így az én drága hugom úgy repült ki a családi fészekből, hogy én meg se ismerhettem azt a derék urat, a ki ide hozta a mi vidékünkéről. Igazán örvendek a véletlen szerencsének. Különben is szádékom volt meglátogatni, hogy hirt vegyek barátomnak Igaz, hol is laknak?

— Hol? Tessék? Mit is tetszett mondani . . . ? kérdezgette az asszony a legnagyobb zavarban.

— Hol laknak, azt kérdelem — ha szabad . . .

— Vagy úgy . . . Igen, igen. Hát bizony most nagy felfordulás van nálunk. A butorokat poroljuk, a szobákat festjük, a konyhát meszeljük, az udvart kövezzük, az ajtókat és ablakokat reperáljuk Jesszus, erről hogy megfeledeztem. Sietnem is kell haza. No pá Y. bácsi. Csókolom a mamát és tatát, mondja meg, ha visszatér. Pá, pá. Mennem kell. Jesszus, hogy megfeledeztem . . .

Ezzel a fiatal pár Y. bácsi előtt érthetetlen zavarral és sietséggel hagyta el a találkozás színhelyét.

De Y. bácsi mégis ma délelőtt rátalált kedves huga lakására. Az előszobában a tegnapinál idősebb ur fogadta, a kinek kopasz feje, deresedő bajusza és ritka szakilla van.

— N. urat keresem, — mondá Y. bácsi.

— Én vagyok

— N.-né önagysága férjének a bátyja? — Nemde?

— Dehogy! N.-né önagyságának a férje.

— Ah, ah!

Oly nagy zavar volt e pillanatban.

Napirend 1900. június 2-án.

Naptár: szombat, június 2. — Róm. kath. Anna Mária. — Prot.: Erazmus. — Görög-kel.: (máj. 20.) Thalalé. — Zsidó: Sivan 5. — Nap két 4 óra 10 perckor; nyugszik 7 óra 47 perckor. — Hold két reggel 6 óra 10 perckor; nyugszik délután 7 óra 13 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

És ő meg mindig igyekezett nem-et mondani, mert kötelességének tartotta azt. De mindinkább hatalmába kerítette őt a fölhevülés, elragadta az öröm.

1854. december 27-én így ír Browningnak:

»Bar nem vagyok olyan agyagból gyúrva, hogy gyáván elfogadjam az ön nemes extravaganciáit, nem hallgathatom el, hogy az ön levele mily jól esett, mi boldoggá tett . . . hogy köszönöm önnek és áldom érte . . . és hogy a ragaszkodásnak e példája nemcsak hogy megszünteti minden jelenlegi bajomat, de teljesen és bőségesen kárpótol egész életem összes szenvedéséért. Ezeket gondoltam tegnap, a mikor levelét olvastam . . . Mit akar? Mit érezhet bármilyen nő, hasonló szavakat hallva egy olyan embertől, a minő ön? — A múltban hullott könyeim nyomait eltörölték a jelen örömkönyei.«

Vége mégis megadja magát: »Ha az Isten és ön úgy akarják . . .«

Egy örült levélke volt a válasz: »Édes szerelmem . . . mindenségem . . . enyém vagy!«

És ezzel kezdte előkészíteni a szeretett lényt egy nagy ut fáradalmainak az elviselésére.

Valami végtelen megindító van abban az aprólékos gondban, amelylyel tanítgatja, hogy keljen föl, járkaljon a szobájában és lehetőleg azon kívül is, maradjon fenn, amíg bírja.

És erre az édes hangra a nő fölkel és járt, mint fölkel volt Lázár az ő halottaiból. Amióta volt kiért élnie, ereje visszatért, ugy-

Ekkor történt, hogy Elisabeth kifejezte atyja előtt abbéli óhaját, hogy a délvidékre engedje, gyógyulást keresendő.

Elképzeltető Browning haragja, a midőn az atya ezt megtagadja. Teljes szívéből kívánja neki, hogy ne érezze soha, a mit ő érez jelenleg, amidőn tehetetlenül, némán kell tűnie, hogy Elisabeth olyan eljárásban részesül, a melyet jellemezni sem akar. Tudja, hogy az atyának joga van a gyermekétől engedelmeséget követelni és a gyermek tartozik engedelmessékedni; tiszteli a szeretetnek leghőbortosabb szeszélyeit is, ha azokat csak legkevésbé lehet igazolni: de ez nem örökös és drága kincs fölött, hanem annak eltörése elpusztítása.

»És ön még kérdezheti, hogy engedelmessékedjék-e ennek az esztelenségnek? Én azt hiszem, hogy önnek saját maga iránt is vannak kötelességei és ezeket teljesíteni annyi, mint ha az Isten iránti kötelességeit teljesíti.«

E naptól kezdve Robert Browning egy új feladatot tűzött maga elé: megszabadítani és megmenteni Elisabeth Barrett-et. Így jöttek arra a gondolatra, hogy titkon megesküsznek és szöknek. A nő még vonakodott.

Annyira gyöngő volt, hogy nem tudta elviselni a számos tagból álló család jelenlétét s magános szobájában csak a nap bizonyos óráiban volt szabad őt fölkeresni. A látogatók rendszeren a divánon fekvé találták, olvasással foglalkozva. Minden nyelven olvasott, ideértve a görög nyelvet is.

A gondolatvilág az a menedék, a hová az elnyomottak a zsarnokság elől menekülnek.

— **(Személyi hírek.)** Hetey Sámuel, megyéspüspök tegnap este Szentlászlóról Pécsre érkezett s itt fogja tölteni a pünkösdi ünnepeket. — *Nendtvich* Andor helyettes polgármester, tegnap este Budapestről Pécsre haza érkezett.

— **(Tisztelgés Német Lipótnál.)** Mint lapunk tegnap esti számában már megírtuk, a megyei tisztviselők *Tormay* alispán vezetésével tegnap délben utaztak ki Mohácsra, hogy ott Német Lipót ügyvédnek a megyei tisztviselők fizetés javítása érdekében kifejtett munkásságát megköszönjék. Az alispánnal voltak: *Kosztits* Kamill vm. főjegyző, *Jeszenszky* Lajos árvaszéki elnök, *Gyenes* Klétus főszámvévő, *Mende* Lajos vm. tiszti főorvos, *Nagy* Jenő tiszti főügyész, *Kosztits* Akos tb. főügyész, *Szinkovits* Károly mohácsi főszolgabíró, *Buzás* László és *Rapun* Aladár szolgabírák, *Lehel* Győző első aljegyző, *Vadnay* Jenő második aljegyző, *Németh* Károly és *Nagy* Pál jegyzők. Este hat órakor Német Lipótnál vacsora volt, melyen a küldöttség tagjain kívül *Hinka* László, *Margittay* Péter mohácsi ügyvéd és dr. *Rüll* Béla mohácsi ügyvéd, dr. *Rüll* János mohácsi kórházi igazgató főorvos vettek részt. A vacsora alatt természetesen nem volt felköszöntőkben sem hiány. Az első felköszöntőt *Tormay* Károly alispán Német Lipótra mondta, kinek Baranyavármegyei tisztviselői kara anyagi helyzetének javítását legnagyobb mértékben köszönheti.

— **(Jelentés a vízről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelent: A vizek tele vannak; a Tettye-forrás vízszolgáltató képessége f. hó 1-én reggel 6300 köbméter.

— **(Kerámit javítás.)** Az idők vastoga, még inkább a kocsik kereke nagyon megviselte a Ferenciek-utcájában a kerámit beannyira, hogy ellenállása mindinkább szűnt és *Browning* csakhamar menyasszonyát láthatta benne.

Elisabeth tisztában volt azzal, hogy atyja beleegyezésére nem számíthatnak s egészen hiábavaló lenne erről vele beszélni, mert csak a villámot idéznék föl, hogy lesujtson a »bűnös leány« fejére. Itt nincs más kivezető út, mint a titkos házasság és a szökés. Ebben megnyugodtak, ha nem is minden felindulás, de legalább minden lelkiismeret furdalás nélkül, mert hasonló esetben a gyermek fölödvén érezheti magát a kötelező engedelmség alól.

Magát *Browningot* annyira megrázta ez a kétségbeesett elhatározás, hogy ágyának esett, mindazonáltal folyton sürgetve az előkészületek megtevését.

1856. szeptember 12-én, fölhasználván a család kirándulását, hamarosan megesküdtek, elutazásukat pár nappal későbbre határozván. Hazatérve a templomból, Elisabeth e pár sort intézte férjéhez:

»Irok önnek kedvesem, hogy legyen megnyugodva. Minden jól megy; ez a nap — oh milyen nap — nem volt képes egészen megölni engem.«

Az uti készületekkel hamar rendbe jöttek. Még csak a bucsulevelet kellett megírni és ehez jutván, Elisabeth úgy érezte, hogy mintha megbénult volna. Hogy neki így kell írni az atyjához:

»Atyám, férjhez mentem. Remélem, hogy nem fog reám nagyon haragudni.«

Szeretett volna lábai elé borulni és úgy kérni a bocsánatát, de tudta, hogy legfeljebb hosszú évek múltán remélheti azt elnyerhetni.

Elutazott hát férjével Olaszországba és 15 évig élt vele zavartalan boldogságban.

Az apa azonban nem bocsátott meg soha; meghalt, anélkül, hogy viszontlátta volna.

tétet, melyet prófaképen ékeltek az aszfalt közé. A újabb időben már oly hatalmas gödör képződött a kerámitban, hogy — mondjuk — veszélyessé kezdett válni. Most javítják s aszfalttal pótolják.

— **(Királyi kihallgatás.)** A király jelenlegi budapesti időzése alatt tegnap adta az utolsó kihallgatást. Királyi kihallgatást nyert *Sábel* Kálmán pécsi kir. főügyész is, ki főügyészi kinevezését megköszönni járult a király elé.

— **(Bucsuok.)** A nép, az istenadta nép zarándokol a kegyhelyekre. Pünkösdi hetében minden esztendőben nap nap után vonulnak városunkon keresztül, vagy magából a város plébániáiból processziók Gyűdre s szent énekeikkel betöltik a város utcáit. A közeli faluk, sőt a messzebb fekvő községek lakosai is, nem törődve az időjárás szeszélyeivel, az ut fáradalmaival, zarándokolnak Gyűdre, megyénk hirneves kegyhelyére, mert e nélkül az a szegény nép, melynek szíve mélyén még ott lobog a vallásosság lángja, talán nem is volna boldog.

— **(Kórházi bizottsági ülés Mohácsen.)** A mohácsi közkórház bizottsága tegnap délután három órakor tartott ülést a mohácsi közkórház igazgatósági termében *Tormay* Károly alispán elnöklelte alatt. A bizottságban részt vettek még *Német* Lipót ügyvéd, dr. *Serly* Sándor nyug. járási orvos, *Rüll* János dr. kórházi igazgató főorvos, *Kosztits* Kamill vármegyei főjegyző, *Mende* Lajos dr. vármegyei tiszti főorvos. A bizottság mindenképp a jövő évi költségeloirányzatot állapította meg, melynek arányában a kórházi ápolási költség napi százhatvannégy fillérben állapított meg. Majd tárgyalás alá vették *Begedy* Kálmán kórházi gondnok kaució ügyét, melynek folyamán a bizottság utasította a kórházi gondnokot, hogy nyolcszáz korona, szabályrendeletben előírt biztosítékot három hónap alatt tegyen le. Végül roncsolt egészségi állapotára tekintettel a mohácsi közkórház igazgató főorvosát hat hétre szabadságot a bizottság.

— **(A havihegyi kőkereszt.)** A havihegyi kőkereszt — melyre évek óta adakoznak városunk katolikus hívei — nem sokára fel fog állíttatni. *Kiss* György, hirneves szobrász földink, már elkészítette a keresztre alkalmazandó öt méter magas feszületet, melynek hűfényképmásolata a Domján-féle könyvkereskedés kirakatában volt ma látható. Ugyanitt látható *Kiss* György egyik legújabb szoborművének, a Magyarország védasszonyának fényképmásolata is, mely szobor az esztergomi bazilikában lesz felállítva. A havihegyi feszületet *Kiss* György élő modell után mintázta s az különben nemcsak a Havihegyen, hanem egy másodpéldánya a mária-gyüdi bucsujáráshelyen is fel fog állíttatni *Hetyey* Sámuel megyéspüspök megbízásából a szeptember 8-iki kilencszázéves jubileumi ünnepség alkalmából. Talapzatába a jubileumi jelmondat: »Christus vivit, Christus regnat, Christus imperat« fog bevésetni. *Kiss* György szobrászunk tegnap este a kereszt ügyében Pécsre érkezett s ma délután utazott el. A kereszt 1000 forintba fog kerülni.

— **(A család segédjegyző viselt dolgai.)** Rendőrségünk ma elrendelte *Halvax* Géza, volt segédjegyző körözését, a ki — mint meg is írtuk — több megyebeli és pécsi

iparost csapott be. Mint most kitűnt, ő volt az is, a ki több pécsi korcsmáros előtt pénzügyi titkárnak adta ki magát s tőlük pénzt szedett fel. Az ügyes szélhámos már ez előtt két évvel sikasztást is követelt el, a miért most is körözik. S mégis olyan vakmerő volt, hogy ha más vidékre került, szabadon mozgott s egy megüresedett jegyzőségre pályázott, sőt jelölve is volt. A szélhámos 35—40 év körüli, törődött testű, középalkatu, barna haju, hajszot és szakállt visel. A rendőrség körözvénye alapján most mindentelé keresik majd s hihetőleg kézre is kerítik, hogy elvegye a szélhámoságért megérdemelt büntetését.

— **(Iskolai ünnepélyek.)** A magyar katolicizmus 900 éves emlékére Pécs város összes iskoláiban templomi és iskolai ünnepségek tartatnak és pedig a megyéspüspök által a katolikus jellegű intézetek számára megállapított napon: folyó hó 5-én, pünkösdi harmadik napján. Az ünnepély minden iskolában azonos pontjai ezek: I. A templomban szent mise. Kezdetén Te Deum. A végén Eszterházi náder könyörgő imádsága Magyarország Nagyszonyához. II. Az iskolában. 1. Kölcsey: Hymnus. 2. Az igazgató jelzi az ünnepély célját. 3. Vallásos szavaltat. 4. Pápai hymnus. 5. A hitoktató szabadelőadást tart a kereszténység 900 éves fenállásáról. 6. Vallásos szavaltat. 7. Király hymnus. Troll Ferenc, választott püspök, nagyprépost a hitoktatók kérelmére lehetővé tette, hogy az összes növendékek fölírásos emlékképet kapjanak.

— **(Pályázat.)** A szegárdi kir. törvényszéknél egy aljegyzői állás üresedett meg. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a szegárdi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Kinevezés.)** A pécsi kir. főügyész *Madary* István nagykanizsai kir. ügyészségi hivatalszolgát a nagykanizsai kir. törvényszéki fogházhoz fogházormesterré kinevezte.

— **(Új anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Tolna vármegyében a könyi anyakönyvi kerületbe *Hegedüs* Mátyás jegyzősegédet, a kocsolai anyakönyvi kerületbe pedig *Hoffman* János községi irnokot, a születések és halálozások anyakönyvezésére szorító hatáskörrel, anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki.

— **(Hímen.)** *Feichman* József, bajai nagykereskedő, folyó hó 17-én délután öt órakor vezeti oltárhoz *Reiner* Adolf tekintélyes dombóvári kereskedő leányát, *Reiner* Olgát.

— **(Nemességi bizonyáglevelék.)** *Szell* Kálmán, mint belügyminiszter szavaltatát bocsátott ki, mely arról rendelkezik, hogy a kir. nemességét, előnevét, címerét ő felsége, vagy a belügyminiszter, mint legfőbb nemzeti hatóság elismeri, erről az elismerésről bizonyáglevelet kérhet, mely kérelméhez — anélkül a bizonyáglevelébe címer is festendő — a címer színes rajza és leírása is mellékelendő két példányban. A rendelet részletesen meghatározza a bizonyáglevelé szövegét, alakját, díját és kiadásának módjait. Az egyszerű bizonyáglevelé díja husz korona, a díszesebb nyolcvan, a címerfestésé külön husz korona és ezenfelül az Országos Levéltárat látogatni közlődíj díj illeti meg.

— **(Agyonlőtt igazgató.)** Bukarest mellett a branestii erdészeti akadémia

igazgatója ellen gyilkos merényletet követett el egy *Tóbiás* nevű alattvaló. Tóbiás erdélyi származású, teljes neve literáti és kolozsvári *Tóbiás Dénes Oktaviánus. Grunau* — ez a neve az agyonlőtt igazgatónak — súlyos sebet szenvedett. A merényletnek sikerült Branestiből elmenekülnie. A román földművelésügyi miniszteriumban a merénylet híre nagy fölháborodást idézett elő, mert Grunaut tanítványai valósággal imádták. Fleva miniszter azonnal intézkedett, hogy Radinau tanácsos szigorú vizsgálatot indítson ez ügyben. Branesti és vidékén talpon van a mezei és városi csendőrség és a belügyminiszter is széleskörű intézkedéseket tett a tettes kézrekerítésére. Valószínűnek tartják, hogy politikai merénylet esete forog fenn.

— **(Új bisományi kénegraktárak.)** *Darányi* miniszter rendeletére a szénkéneg raktárakat állandóan szaporítják, hogy a szőlőtermelő közönségnek kezeügyében legyenek. Ilyen szénkéneg raktár létesült legújabbán Dunaföldváron is.

— **(Gyújtó villám.)** Nagy vihar vonyult el Báltaszék község fölött, midőn a villám *Steindl* József kőműves mester cserép zsindeyes házába csapott és azt lángba borította. A szakadó eső dacára a ház teljesen leégett; a kár 1200 korona.

— **(Járványos betegség.)** Ócsényben a kis gyermekek között járványszerűleg fellépett a difteritisz, minek következtében dr. Dragits Imre járási orvos jelentést tett a főszolgabíróságnak, hogy rendelje el az ovodák és iskolák bezárását.

— **(Visszavont pályázat.)** A csurgói kir. járásbírósnál megüresedett albirói állásra pályázat hirdettetett a napokban. Ezt a pályázatot most az igazságügyminiszter rendeletére a kaposvári kir. törvényszék elnöke visszavonta.

— **(Merénylet.)** *Csötönyi* István Szegzárd nagyközségi esküdt ellen merényletet követtek el. A nagyvendéglő előtt éjjel a koromsötétségben valaki hátulról késsel megtámadta és nyakszirten szurta. A szúrás következtében *Csötönyi* lerogyott s mielőtt magához tért volna, a merénylet az éj sötétjében elmenekült.

— **(Baka idill.)** »A szerelem sötét verem!« S ebben a sötét veremben kóborol boldog, boldogtalan, por és nemes, nagy és kis ur, egy szóval mindenki. Szerelmes mindenki a maga módja szerint s e nagy szerelem az egyéniséghez mérten különfelekép nyilvánul. Mondhatni, hogy szecessziós módon árulta el egy baka szive vonzalmát a nagy-puklikumnak, ideálja — valószínű — úgy is meg volt róla győződve. Együtt jöttek ma a piacra. A leány karján kosár. Boldogan csevegtek s önfeledten lépdeltek egymás oldalán. A leány — nem tudni náthás volt-e, vagy sem — zsebkendője után nyult. A baka udvariasságból s mindenesetre elragadva a nagy érzelemtől, gyorsan a leány orrához kapott s akkorát szorított azon, hogy a leány felsikoltott s e sikoly lett árulója a két szivben dúló szerelemnek.

— **(Csaló ügynök.)** Tegnap délelőtt a hatóság emberei Rác-Petre község határában egy veszedelmes csalót keritettek kézre. Ugyanis a határban találkoztak vele, a hol dacára elég elegáns külsejének, igazolásra szó-

litották föl. Az elegáns külsejű ur — ki különben Huth Ignácnak nevezte magát — se-hogy sem tudta kiletét igazolni s azért visszavitték kihallgatás végett a község házára, hol addigra már *Kusztorovics* Jócó odaváló lakos panaszt emelt, hogy egy előtte ismeretlen ur, ki valamelyik budapesti bankház képviselőjének adta ki magát, tőle tiz koronát kicsalt. Képzeltető azonban a gazda öröme, midőn az előállított Huth Ignácban az ő tizkoronás emberére ismert. Ez időszert csak a *Kusztorovics* Jócó ellen elkövetett csalásért vonják felelősségre az »ügynök« urat, kinek egyéb bűnei után is kutatni fognak

— **(Életunt ember.)** Nyomor és in-ség volt egész élete *Bajzik* Ferenc decsi-szál-lási lakosnak, a ki már többször megkísérelte az öngyilkosságot, hogy elköltözzék oda, ahol nem fáj semmi s a hol nem kell nyomorogni. Első öngyilkossági kísérletét a bal lábára sánta ember csak nem rég követte el, midőn beretvával akarta nyakát elmetszeni. Ekkor még idejében kicsavarták kezéből az éles eszközt, melylyel csak gyengén sértette meg magát. Most az elkeseredett nyomorék ismét öngyilkossági kísérletet követett el. Ugyanis kiment a falu alá és ott a régi Sárviz hidjának egyik lábára felakasztotta magát. — Tettét most is észrevették és még idejében vágta le a kötélről.

— **(Önkéntes tűzoltóság Decsen.)** Levelezőnk írja, hogy Decsen is megalakult az önkéntes tűzoltó-egyesület 35 működő taggal. Az egyesület elnöke: *Kommandinger* Kálmán községi jegyző, alparancsnoka: *Simon* Ferenc községi irnok. Szakaszezetők: *Gutt-mann* Menyhért, *Szalai* Imre és *Fischer* Simon.

— **(Aranyóra, mint bizonyíték.)** Nem mondjuk, hogy Pécsen történt, mert hiszen ilyen furcsa históriák történnek máshol is. Mert hiszen máshol is jóbarátságban élnek egymással törvényszéki bírák és az ügyvédek; s máshol is megesik, hogy két ilyen jóbarát összevesz s azután minden áron kellemetlenséget akarnak egymásnak okozni. Ez esetben is összeveszett egymással a két jóbarát, a bíró, meg a fiskális. A kellemetlenkedést a bíró kezdte, a ki egy csődügyben csődbiztos volt s épen a fiskális volt ebben az ügyben a tömeggondnok. Valami befolyt pénzek, ugy ötezer forint irányában voltak kételyei a bírónak a tömeggondnok iránt s figyelmeztette is a csődválasztmány elnökét, hogy tartson ez ügyben vizsgálatot. Ezt megtudván a fiskális, szaladt a törvényszék elnökéhez s ott be akarta mártani a bírót, elmondván róla, hogy miként lehet oly egyént a hivatalban megtűrni, a ki megvesztegethető. Hiszen ez ötven pengőt, az százat s mások meg még többet adtak neki.

— Ügyvéd ur, ez súlyos vád ám. Szólt az elnök. Be tudja-e bizonyítani?

— Bizonyítani? Hogy ne tudnám? *Hissen én is adtam neki egy aranyórát.*

Az elnök mosolygott. De e mosolyból a fiskális dehogyan gondolta volna, hogy *ime saját beismerése alapján maga kergette magát a kriminálisba.*

— Jól van, kérem. Majd megteszem a szükséges intézkedéseket.

És az elnök hívatta a bírót, kinek el-

mondta, mivel van gyanúsítva. A bíró könnyen védekezett:

— Ha ilyeneket mer állítani, bizonyítsa is be. Én senkitől soha nem kaptam semmit. Ő tőle lehet, hogy kaptam egy irónt, vagy egy szivart, mikor még jó barátok voltunk, de arany órát soha. Különben bizonyítsa be, ha tudja.

S mert az ügyvéd mindez ideig nem bizonyított semmit, most ő ellene tette meg a feljelentést a megrágalmazott bíró. A kinek nem is kell bizonyítani semmit; hiszen a fiskális maga beismert mindent.

— **(Megszökött sikkasztó.)** A brüsszeli rendőrség körözvényben értesítette a főkapitányságot, hogy *Monmér* Vital, athi születésű 51 éves bankhivatalnok és szállodatulajdonos, a ki az athi (Belgium) nemzeti bank-ügynökségnek alkalmazottja, 68.440 frank el-sikkasztása után megszökött. A sikkasztó 175 cm. magas, sötét, göndör, dus hajzatu, melyet közepén választva hord, bajusza lelőgo, beretvált álla van. Szemei szürkék, tekintete nyugtalan s ideges járása van. A rendőrség megtette a szükséges intézkedéseket.

— **(A siklósi bortermelők az olasz bor ellen.)** Értesülésünk szerint a siklósvideki bortermelők, a kik a borkereskedelem teljes pangását szintén érzik, július 17-én népgyűlést tartanak abból a célból, hogy állást foglaljanak az olasz bor behozatala ellen. Petíciót szándékoznak intézni a képviselőházhoz az olasz bor vámszerződésnek hatályon kívül való helyezése tárgyában. A népgyűlésen előadó *Jancsics* Sándor ismert bortermelő, ügyvivő *Darányi* Ödön dr. lesznek. A petíciónak a képviselőházhoz való benyújtására *Antal* Pál országgyűlési képviselőt kéri föl.

— **(A baranyavármegyei gazdasági egyesület)** folyó hó 12-én d. u. 4 órakor Baranyavármegye székházának nagytermében rendes választmányi ülést tart. Az ülés tárgyai: A május hó 20-án megtartott tenyész-szarvasmarhavásár költségeinek elszámolása és a megmaradt összeg hova fordítása. Az egyesületi alapszabályok újból való kidolgozására kiküldött bizottság ugyanaz nap d. u. 3 órakor a vármegye székházában tartja a vármegyei mezőgazdasági bizottság kiküldöttjeivel együttes ülést.

— **(Részeg ember monológja.)** Még reggel nyolc óra előtt a városból a *Makár* utcán keresztül kifelé támolgott egy hatvan évesnek látszó, de tán még öregebb ember. Nem a gyengeség, hanem a szesz vitte egyik utca-sortól a másikig. A kit látott, annak il-lendően köszönt s barátságosan megkérdezte, hogy ő tulajdonképen be van-e rugva. Meg sem várva aztán a feleletet tovább tántorgott s egyre azt hajtogatta, hogy ő nem tehet róla, ha megöregedett s a lábai gyengék s nem tud egyenesen járni, hisz az a kis bor sohasem ártott meg neki. Hogy mennyi volt az a *kis bor*, nem tudjuk, de mindenesetre annyi volt, hogy alaposan »benyala vala« tőle.

— **(Visszaélés az ország címerével.)** A belügyminiszter engedelmével számos kereskedő cég használja firmájában és levélpapírosán az ország címerét. Ezt az engedelmet némelyek odáig tágitották, hogy pecsétjükben is használták az ország címerét.

A belügyminiszter most ez ellen rendeletet küldött az összes törvényhatóságoknak s hangoztatja, hogy az ország címerének használatáról szóló engedelem nem terjed ki hallgatagon a pecsétre is, mert ez csak állami és országos jellegű hatóságot illet meg s ezért magánosnak, vagy magánjellegű testületnek, vállalatnak és intézetnek meg sem engedik. A rendelet, a mely a hivatalos lap mai számában jelent meg, felszólítja a törvényhatóságokat, hogy minden cég, a mely ezt a visszaélést elkövette, figyelmeztessék jogtalan eljárására.

— **(Komáromi Mariska Szegzárdon.)** Szegzárdon a napokban nagy hangversenyt rendeztek, melynek főszereplője *Littkéné Komáromi Mariska* volt. A művésznő megtekintette a szegzárdi Ferenc-kórházat is. A kórházi főorvos egy érdekes elmebetegget mutatott be neki; francia hercegnőnek vallja ez magát. Az ex-hercegnő szépen beszél fraciául és Komáromi Mariskával hosszú ideig elbeszélgettek. Vasárnap Haidecker Béla dr. ügyvéd kocsira ültette a művészeket és kivitte őket Decsre, a híres sárközi leányok és a menyecskék megszemlélésére.

— **(Meggzöktetett anyós.)** Moldova község lakosait egy fiatal asszony szomorú sorsa tartja most izgalomban. *Müller Kálmán* magamérnök még abban az időben, mikor a Vaskapu szabályozásánál volt alkalmá, megismerkedett Orsován *Kratochwil Margittal*, egy csinos gráci leánnyal, a ki mint nevelőnő volt alkalmazva egy főmérnöknel. A szabályozás

befejezése után a nevelőnőnek is távozni kellett volna, de Müller megkérte a kezét s rövid idő múlva mint férj és feleség Moldovára költöztek, hol Müller mint magamérnök vállalt munkát. A télen a fiatal asszony hosszabb ideig betegeskedett. A térnek egész napon távol lévén dolga, az asszony irt Grácban lakó édesanyjának, özvegy *Kratochwil Gyulánának* — a ki egy őrnagy özvegye — hogy látogassa meg. Az anya sietett leányához s mikor az asszonyka jobban lett, a fiatal pár kérésére ott maradt továbbra is. A fiatal asszonnak azonban nem sok öröme telt anyja ottmaradásában, mert a javabeli anyós teljesen elhódította a vejét. Mikor a férj kint dolgozott a mezőn, az anyós sétálás ürügye alatt többször kiment utána. Az asszonyka háta mögött benső viszony fejlődött ki az anyós és vő között, minek az lett a következménye, hogy az anyós és a vő megszöktek hazulról. Müllerné ugyanis elutazott Orsovára, hogy ott egy barátját meglátogassa. Másnap délben tért csak vissza a mikor a lakást már türesen találta. Egy levél volt az asztalon, mely aztán megmagyarázott mindent. — *A magára hagyott asszonyka pedig kétségbeesésében még aznap felakasztotta magát.* Tragikus sorsa széles körben nagy részvétet okozott.

— **(Ének a városi kocsiokról.)** Hogy annyit esik az eső, szükség van az utcák gyakori tisztogatására, mert a hegyekből lerohanó víztömeg annyi iszapot, követ hord össze, hogy elégteleníti az esetleg még ékes utcákat is. Nagyon helyesen tehát a város el-

hordatja a víz hordalékát. Azonban a város parancsából működő kocsisok a közlekedés s forgalom iránt legkevésbé sem bírnak még csak halvány sejtelemmel sem s minthogy a város megbizásából dolgoznak, azt hiszik, hogy ők legalább is tudj' Isten micsoda nagy urak, kiknek minden szabad. E két indokból (mely inkább undoknak volna nevezhető) aztán kocsijukkal, melyet hivatva vannak sárral tele rakni, elállják a járókelők útját, úgy, hogy azok akárhányszor kénytelenek e miatt sarat taposni. Az éber rendőrök meg csak áhitattal bámulják a kocsis urak önfelelt s öntelt buzgóságát.

— **(Adomány.)** A havi-hegyi kőkeresztre adakoztak: *Farkas János* m. királyi táblai nyomdász és neje 2 koronát.

— **(A táncosnő imádója.)** Furesa merényletet követtek el a minap Parisban Cléo de Mérode, a hirneves táncosnő ellen. A francia arisztokráciának egy ismert tagja sé tált egy délután a boulevardon, a szép Cléoval, a mikor egy erőteljes fiatal munkás jött velük szembe. Nem soká ceremóniázott, hanem átkarolta a táncosnő karcsu derekát, szenvedélyesen magához szoritotta és néhány forró csókot nyomott ajkára. A gavallér finom sétapálcájával kezdte a merénylőt ütlegelni, de az félkézrel elkapta a botot, kettétörte, sőt egy csapással ellenfelét is a földre terítette. A táncosnő kiáltásaira a járókelők fogták le a csókolózó munkást, a kit azután a rendőrségre vittek. Itt egész nyugodtan előadta, hogy Cléo de Mérode neki már régóta ideálja és elhatá-

a boldogság reménye. Mozdulatlanul ült nővére mellett, mint valami kő-sphinx, Bessie csöndesen sirdogált.

— Miért könyezel Bessie? — kérdezte tompa hangon. Te szereted Niel kapitányt és biztos vagy róla, hogy ő is szeret téged, hát semmi okod sincs a kesergésre.

— Nincs, persze, hogy nincs, de az jutott hirtelen az eszembe, hogy milyen szörnyű csapás volna, ha elveszíteném őt.

— Ettől nincs okod tartani. De most fekdj le, drágám, már későre jár az idő.

Szegény, szegény Jess! Nagyon rövid ideig álmodhatta a boldogok álmát.

Másnap reggel beállított a nagybátyjához.

— Egy kérésem volna — kezdte.

— Milyen sápadt vagy, leányom — szólt ijedten az ültetvényes. Mond csak ki bátran, mi a kívánságod?

— Pretoriába szeretnék menni néhány hónapra. Egy iskolatársnőm: Jane Neville már régen hív és én már annyiszor megígértem, hogy meglátogatom.

— Mi bajod van Jess? Te itt akarsz hagyni és menni akarsz Bessie nélkül?

— Levegőváltásra van szükségem. Ugy-e bár, elengedsz?

— Ha mindenáron el akarsz menni, cselekedjél tetszésed szerint, édes leányom.

— Köszönöm a jóságodat — mondta és megcsókolta a kezét.

— Valami nagyon bántja ezt a leányt — mor-

vessen és legyen nő. És hallga. Bensejében is ezt mondta valami. És ő fölemelkedett, halványan, reszketve, mint egy asszony, a ki az első életjeleit érzi a gyermeknek, a melyet szive alatt hordoz. Bekapaszkodott a bokor egyik ágába, azután újra visszahanyatlott; érezte, hogy leánykorának szelleme elhagyta őt és más valaminek engedett tért. Érezte, hogy szívvél-lélekkal szeret és hogy egész nővé lett.

Ugy kívánta a szerelmet, mint a kétségbeesett ember a halált. S a szerelem erőt vett rajta egész hatalmával és egészen a szerelemmé lett. Most pedig visszaretent attól, hogy a szárnyai alá menjen, mint a szerencsétlen, a ki vágyja a halált, de megijed, ha csontos kezének hidegét érzi. De az aggodalom elmúlt és csak a nagy öröm maradt vissza és az öntudata annak a hatalomnak, a melyet egy igazi szenvedély átszellemülés a mélyen érző lelkeknek kölcsönöz.

Kis idő múlva gondolt csak arra, hogy hazamenjen. De mégse indult. Még egyre behunyt szemmel fekdtt és az uj, mámorosító érzésnek adta át magát, Annyira eltévedt ezekben a gondolatokban, hogy észre sem vette, mikor a madarak fölthagytak a bűgással és csattogással s a sas is tovaszállott, hogy földel alá jusson.

— Te vagy, Jess? — kiáltotta egyszerre egy férfihang. A nagybátyja volt. — Az ég szerelmére, hogy nézel ki. Csürom víz vagy. A kapitány mindenütt keres a kafferekkkel.

— A barlang nyílásánál rajzolgattam s utólért a vihar — felelte fáradtan a leány.

rozta, hogy meg fogja csokolni. A táncosnőt igen meghatotta az ifju szerelme, mert maga kérte a bíróságot, hogy a »merénylőt« ne büntessék meg.

— **(A törvényen kívüli állapot és az adóprés.)** Mikor Magyarország törvényen kívüli állapotnak örvendett, melyet diákosan »ex-lex«-nek neveztek el, akárhány helyen megtörtént, hogy az adófizető polgárok csak úgy megvették a késedelmi kamatoztatást, mint annak előtte. Szóval az adóprés nem ismert törvényen kívüli állapotot. Több panasz folytán az ügy a magyar királyi közigazgatási bíróság elé került, mely ma azt a nagyfontosságú ítéletet hozta, hogy a késedelmi kamat behajtása jogtalan volt, azért elrendeli annak a panaszosok javára történendő visszafizetését, esetleg beszámítását. Az érdekes ítéletet azzal okolja meg a közigazgatási bíróság, hogy úgy régebbi, mint újabb törvényeink a közszolgáltatásokra vonatkozólag azt a határozott rendelkezést tartalmazzák, hogy az országgyűlés hozzájárulása nélkül közadókat kivetni és beszédni nem szabad.

— **(Napokig tartó lakodalom.)** A mesék országába való lakodalomról ír decsi levelezőnk, mely Cs. Köncöl András volt községi pénztárnok házában ment végbe. A lakodalom kezdete múlt vasárnap volt. A vendégdíjat a »vőfélyek« rigmusokkal végezték s a vőlegény részéről 180 családot, a menyasszony házához is vagy 120-at hívtak meg. Megjegyzendő, hogy Sárközben lakodalmat úgy tartatnak, hogy a vőlegény vendégei is, a menyasszony

vendégei is külön-külön egy-egy purgerbanda mellett mulatnak. Hétfőn volt a sertés-, kedden pedig a marha vágás, mely alkalommal aprófavágás is eszközöltetik. Tehát e két nap volt az előkészület napja s ekkor 50—60 egyén sürgölődött-forgolódott a háznál. Szerdán volt az esküvő, mely után megjött a jókedv és fokozódott oly mérvben, hogy egész péntekig eltartott. A meghívó két napra szólt. Tehát nem volt csoda, ha az 55 szakácsnő alig győzte a főzést és tálalást. Köncöl András uram e célra külön sertést és tehenekeket hizlalt. Ezenkívül készletben is tartott hizlalt tinót hogy ha kell, kéznél legyen. A szakácsnők a levestésztába és az ott divatban levő »tojásos perecre« 480 tojást használtak fel. Elfogyott 12 hektoliter bor. Az ugynevezett jegypénz 1000 korona volt, melyen selyem ruhát vásárolnak a menyasszony részére. A lakodalom költségei 2400—2500 koronára tehetők. Meg volt ide hiva az egész intelligencia és az előjáróság nagyobb része. Volt Szegzárdról, Csánadról, Fajszról, Bogyszlórról és más községekből vendég oly számmal, hogy a gazda és gazdaasszony minden jelenvalttal nem is érintkezhetett.

— **(Egészen újak)** Schönwald R. 1852. év óta fennálló pécsi aranyműves és órásnál a szépkivitelű és csodás olcsó valódi aranyból készült amulettek, melyek a legszebben vannak Szt. Antal, Szt. József, Rafael madonnákkal zománcozva és mind rendkívüli becses bérnialási ajándéknak nagyon alkalmasak, mely tárgyaknak megtekintését ajánljuk tisztelt olvasóink becses figyelmébe. — *A bérnialásra alkalmas szebbnél-szebb női és*

férfi órák 5—6 forinttól kezdve a magy. kir. főfémjelző hivatal által megvizsgálva kaphatók Schönwald R. órák és aranyművesnél Pécsen Király-utca a városház épületében.

— **(A jó testvér.)** Egy Thunimont-Forge-i (Chapelle-aux-Bois) ifju levele van előttünk, ki fiatal nőtestvére iránt valósággal atyai érzést mutat. E fiatal leány már több, mint két éve elvesztette atyját s a halálán érzett fájdalom megromította egészségét. Ez idő óta folytonosan gyengült, heves gyomorlégzés, főfájás kínozta s lélekzete kimaradt a legcsekélyebb mozgásnál vagy ha lépcsőn ment felfelé. A szegény gyermek átérzte a vérszegénység minden jelenségét s nagy gyöngeség fenyegette életét, épen úgy, mint a hogy a sárgaság, a neuraszténia, a reuma, a vitustánc, az angolkor fenyegeti a gyermeket, ha a felsorolt jelenségek egyike vagy másika mutatkozik a meggyengült szervezetben. Pedig mily hamar korlátozhatjuk s gyógyíthatjuk e bajokat, ha a Pink-pilulát, a vér e hatalmas helyreállítását alkalmazzuk, úgy a mint Cuny ur testvérenél majd pedig anyjánál tette.

— Több mint két éve — írja levelében — testvérem nagyon gyöngy lett. Nagyon sokat szenvedett a gyomra miatt, nem tudott aludni s alig tudott a lábán állni. Szivdobogás fuldoklás nélkül már nem is tudott járni. Oldalszurása volt és jóllehet különféleképpen akarták gyógyítani, semmiféle enyhülést sem érzett; állapota három hónap óta komolyabb lett. A Pink-pilula használatát kezdetem meg vele és meg volt az örömem, mert alapos gyógyulást láttam. Nagyon erős lett, étvágya megjött. Rózsás és friss arcszín váltotta föl előbbi sápadtságát. Ezt az eredményt látva, anyámnál, ki szintén nagyon szenvedő volt, ugyanezt alkalmaztam s mondhatom önöknek, hogy szintén nagyon kielégítő eredményt értem el.

Mielőtt Jess lefeküdt volna, kérte a huga, hogy menjen a szobájába, beszélni akar vele.

HETEDIK FEJEZET.

A szerelem álma.

Bessie kék pongyolában az ágya szélén ült s élénk örömmel üdvözölte nényjét.

— Be jó, hogy eljöttél édes! Aggódva vártalak.

— Mi bánt kincsecském? — kérdezte ijedten Jess.

— A tanácsodat akarom kérni.

— Beszélj, drágám, beszélj!

— Nos, Müller megkérte a kezemet.

— Csak ezt akarod mondani — szólt megkönynyebbülten Jess. Hiszen erre már rég el voltam készülve.

— Persze kikosaraztam. Erre úgy bánt velem, mint egy . . .

— Mint egy igazi búr, ugy-e? — vágott szavába hirtelen Jess.

— Jobban mondva, mint egy vadállat.

— Tehát nem szivelheted Müllert?

— Utálom ezt az embert.

— Hát akkor nem mégy hozzá és ezzel vége az egésznek — mondta nyugodtan Jess. — Jobban nem vetheted meg ezt az embert, mint én. Már évek óta figyelem — folytatta egyre jobban tüzesedő haraggal — és meggyőződtem róla, hogy hazug és áruló. A saját apját is az akasztófára juttatná, ha neki haszna volna belőle. Tudom azt is, hogy nagyon gyűlöli a nagybátyámat, pe-

dig az ellenkezőjére volna oka. Már sokszor megkísérelte, hogy a búrokat ellene uszítsa.

— Szerencsére az angol ur itt és így nem sokat árthat nekünk a búr-fajzat.

— Niucs igazad. Az angol kormány most új emberekből áll s nem tudni, hogy nem-e fognak kiszolgáltatni bennünket a politikájuknak. Nagyon messze vagyunk itt a hazánktól s nem becsülnek bennünket többre a játékpénznél.

— Ostobaságot beszélsz, Jess. Sokkal büszkébb nemzet az angol.

— Igen, ennekelőtte így volt, de most meg fog változni minden — makacskodott Jess s felállott, hogy aludni menjen.

— Maradj még néhány pillanatig. Valamit szeretnék mondani. Elpirult. — A kapitány . . . — kezdte.

— Talán követte Müller példáját és ő is a kezédért esengett? — kérdezte hideg gúnnyal Jess.

— Oh, dehogy. Hanem megvallom, fülig szerelmes vagyok bele. Ma reggel azt mondta, hogy nálam szebb lányra jártában-keltében még nem akadt s azt is mondta, hogy nagyon kedvesnek talál.

— Tréfálsz, Bessie, vagy komolyan beszélsz?

— Egész komolyan; ha nem így volna, szégyenleném elmondani neked. Már akkor belészerettem, mikor a struccal viaskodva, megmentette az életemet. És becsülöm benne az igazi gentlemet.

— Jess úgy érezte, hogy a szive meghalt. Mintha vilámláncsapás ölte volna meg. Milyen rövid ideig tartott is

Ez azt bizonyítja, hogy a Pink-pilula nem csak a fiataloknál ér el hatást, hanem hogy az idősebb emberek egészségét is helyre tudja állítani. A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszerárban, Budapest, Király utca 12.

Lapunk előfizetési ára.

Lapunk előfizetési ára, mely az összes napilapok között a legolcsóbb, a következő:

egész évre	20 kor.
félévre	10 kor.
negyedévre	5 kor.
egy hónapra	1 kor. 70 fill.

Vasárnapi számunk egy évre 6 korona, félévre 3 korona s negyedévre 1 kor. 50 fillér.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.

Hazafias tisztelettel

a „PÉCSI FIGYELŐ”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

A pécsi kereskedelmi- és iparkamara közlése.

Pécs, 1900. június 1.

— Saját tudósítónktól. —

A pécsi kereskedelmi és iparkamara ma délután 3 órakor *Little József* kamarai elnök elnöklété alatt rendes közlést tartott rövid 13 pontból álló napirenddel. Az ülésen *Ullmann M. Károly* és *Ratkovics Ferenc* alelnökök s huszonöt tag volt jelen. Az elnök az ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére *Krauss Beni* és *Hartil Ferenc* tagokat kérvén fel, szép szavakban emlékezett meg *Wiesner Rajmár* bányaigazgató, kamarai levelező tag elhunytáról, kinek özvegyéhez a kamara nevében részvétnyilatkozatot küldött. A közlés részvétét *Wiesner* elhunytától felett, érdemei feljegyzése mellett, jegyzőkönyvébe iktatni s erről az özvegyet értesíteni határozta. Néhány kisebb fontosságú ügy ismertetése s a kamarai iroda ügyforgalmáról szóló jelentés tudomásul vétele után hozzáfogott a közgyűlés a tárgysorozat letárgyalásához.

A kereskedelemügyi miniszter közölte a kamarával, hogy a kamara területéről három törekvő önálló iparost 400—400 korona és

négy iparossegédmunkást 300—300 korona segéllyel kiküld a párisi nemzetközi kiállítás tanulmányozására s egyúttal felhívta a kamarát, hogy a maga részéről is részesítsen segélyben e célból néhány iparost, illetve segédet, lehetőleg az általa megállapított feltételeknek megfelelően. A kamara a pályázati hirdetményt közzhírré tette s erre 16 önálló iparostól és 16 segédétől, összesen tehát 32 kérvény érkezett a kamarához. A kamara részéről ugyancsak két önálló iparos 400—400 és két ipari alkalmazott 300—300 korona utazási ösztöndíjjal küldetik ki a párisi nemzetközi kiállítás tanulmányozására.

Az önálló iparosok közül felterjesztett:
az állami ösztöndíjakra

1. ső helyen: Csukás Zoltán bádógosmester.
2. ik helyen Piskur Ferenc lakatos,
3. ik helyen: Mutschenbacher Ödön szegzárdi asztalos.

A kamarai ösztöndíjakra:

1. helyen: Holly Mihály asztalos mester,
2. helyen: German Ferenc asztalos,
3. helyen: Péterlay Eördögh Lajos, kocsigyártó.

A munkások közül:

az állami ösztöndíjakra:

- I. helyen: Alföldy Alajos mechanikus,
- II. helyen: Bányay Mór szövő iparos segéd,
- III. helyen: Nagy Mihály szobrász a Zsolnay-gyárban,
- IV. helyen: Miski József timár.

A kamarai ösztöndíjakra:

- I. helyen: Molnár József lakatos segéd,
- II. helyen: Bodensteiner József nyomdász segéd.

A kereskedelemügyi miniszterium felhívta a kamarát, hogy a *hüvelyes vetemények és a mezőgazdasági melléktermékek kivitelének fokozása, illetve kedvezőbbé tétele tárgyában*, terjeszsze fel hozzá véleményét és tapasztalatait. A kamara területén a hüvelyes vetemények és mezőgazdasági melléktermékek termelésére bőven megvan az érzék, nagyobb mennyiségben azonban csak a bab termelhető, a lencsére és borsóra éghajlatunk nem kedvező, ez nagyjából Ausztriából hozatik be s csak az újabb időben kezdik a felsőmagyarországi ilyenmű termékek az ausztriai behozatalt csökkenteni. A kistermelők termékeit a városokon értékesítik, az uradalmak azonban leginkább budapesti kereskedő cégekkel állanak összeköttetésben. A közlés úgy véli, hogy sem a termelést, sem a kivitt mesterségesen fokozni nem lehet, ha a külföldi kereslet növekedni fog, magától fokozódik a termelés is. Különösen figyelmébe ajánlja a közlés a kereskedelemügyi miniszteriumnak azt a körülményt, hogy bár a kamara területén a komló nagyobb mennyiségben termeltetik, ezt sörgyárosaink itt mégsem szerezhetik be, mert a termelő uradalom csak az egész termést hajlandó eladni, úgy hogy az itteni sörgyárosok kénytelenek az itteni komlót Csehországból behozatni drága pénzen. — Ezen úgy lehetne segíteni a közlés véleménye szerint, ha a gyapjuauktiók mintájára Budapesten az ily termelvényekre is auktiók rendeztetnének, mi által a belföldi fogyasztók kisebb szükségleteiket is kielégíthetnék s az uradalmak is egy tömegben vihetnék termelvényeiket a piacra.

A kereskedelemügyi miniszterium felhívta a kamarát, hogy a kereskedelmi törvény revíziójára vonatkozó véleményét és javaslatait terjeszsze fel hozzá. A közlés élénk örömmel fogadta annak a híret, hogy a kereskedelmi törvény revízió alá vétetik s tekintettel arra, hogy ez a fontos kérdés nagy előtanulmányokat tesz szükségessé, megbizta a kamarai irodát, hogy mindenekelőtt gyűjtse össze az anya-

got, terjeszsze azután ezt a kereskedelmi szakosztály elé, a melynek javaslatai és kívánásai alapján fogja a közlés megállapítani az e tárgyban készíthető felterjesztés szövegét.

A kereskedelemügyi miniszterium leküldötte a kamarához *Szent-Dienes baranyavármegyei községnek két országos vásár engedélyezése iránt való kérvényét* véleményezés végett. A közlés régi elvi álláspontjához híven a kért vásárokat nem javasolja megadni a községnek, annál is inkább, mert a kért vásárok engedélyezését sem közgazdasági, sem forgalmi, sem egyéb érdekek nem indokolják.

Pécs sz. kir. város közönsége, Baranyavármegye alispáni hivatala és Kaposvár város polgármesteri hivatala megkeresték a kamarát, hogy a kereskedelemügyi miniszterium által a *zálogházi kamatlábak leszállítása tárgyában* hozzájuk intézett leiratra vonatkozólag adjon véleményt. A közlés a zálogházi kamatlábak jelentékenyebb leszállítását mindaddig nem javasolhatja, a míg a zálogházak bélyegdíj-fizetési kötelezettsége meg nem szüntetik. Ez irányban felterjesztést intéz a kereskedelemügyi miniszteriumhoz, a megkereső hatóságoknak pedig javasolja, hogy *Pécsen* arany- és ezüstneműekre és értékpapírokra 12%, egyéb ingóságokra 20%; *Mohácson* arany- és ezüstneműekre és értékpapírokra 15%, egyéb ingóságokra 22%; *Siklóson* arany- és ezüstneműekre és értékpapírokra 15%, egyéb ingóságokra 22%; *Kaposvárott* arany- és ezüstneműekre és értékpapírokra 15%, egyéb ingóságokra 22%-ban állapítsák meg a zálogházi kamatláb.

Baranyavármegye alispáni hivatala átküldötte véleményezés végett *Laskó község vásári helypénzdíj-szabását*. A közlés a díj-szabás egyes tételei ellen semmi kifogást sem tesz s az egész helypénztarjának jóváhagyását ajánlja.

A kamara a múlt évben elhatározta, hogy mérsékelt tandíjakkal egy hat hónapig tartó *II. kazánfűtői és gépkezelői tanfolyamot* rendez fém munkások számára, tekintettel arra, hogy a két évvel ezelőtt rendezett ugyanilyen tanfolyam igen szép sikerrel járt s szakképzett kazánfűtőkre és gépkezelőkre mind nagyobb szükség van. A tanfolyam múlt évi október hó 15-én meg is kezdődött s a f. évi április hó 13-án megtartott záróvizsgálattal nyerte befejezését. 68 fém munkás jelentkezett a tanfolyamon való részvételre, a kik közül 46 nyert gőzkazánfűtői, 42 lokomobilgépkezelői és 39 különféle rendszerű stabilgépek kezelésére képesítést, legnagyobb részben jeles és jó eredménnyel. A tanfolyamot *Hegedűs Sándor* kereskedelemügyi miniszter is meglátogatta Pécsen időzése alkalmával és sikeresebbé tette értékeiben nagy értékű talitábla gyűjteményt ajándékozott a kamarának a tanfolyam rendezéséért való elismerésének kifejezése mellett. A tanfolyam összes költségei 1907 korona 96 fillért tettek ki, a melyből tandíjak címén 837 korona megtérült s így a kamara által 1070 korona 96 fillér fedezendő. A közlés az elnökségnek a tanfolyamról szóló jelentését tudomásul vette, a felmerült költségeket jóváhagyta s a tanfolyam tanárainak: *Dischke Győző* főreáliskolai igazgatónak, *Raichl Károly*, kir. kazánvizsgáló biztosnak és *Hankó Gyula* vasuti műhelyfőnöknek fáradságtalan buzgó közreműködésükért és az elért igen szép sikerért elismerő köszönetét nyilvánította.

Az elnökség előterjesztette, hogy *Günther Mihály* kamarai fogalmazó május hó 1-én betöltötte az alkalmaztatáskor a kamarai ügyrend értelmében kikötött próbaévet. Véglegesítése ellen aggályok nem torognak fenn, miért is a közlés őt fogalmazói állásában véglegesen megerősítette.

Az aradi társkamara a *tőkekamatadó helytelen kivételével kapcsolatos zaklatások megállítására* érdekében feliratot intézett a kereskedelemügyi miniszteriumhoz, a mit a kamará-

nak is megküldött, hogy hasonló szellemű felterjesztéssel a kérelemnek nagyobb nyomatékot adjon. A közlés az aradi társakamara felterjesztését helyesnek találta s elhatározta, hogy az abban foglalt kérelem teljesítése érdekében hasonló feliratot intéz a kereskedelemügyi miniszteriumhoz.

A nagyatádi és a marcali ipartestületek tanoncmunkakiállítás rendezését határozták el, s arra kérték a kamarát, hogy a munkakiállítás céljaira és a tanoncok megjutalmazására őket segélyben részesítse. A közlés 30—30 korona segélyt kiutalványozott.

János Engel József kamarai beltag indítványára elhatározta a közlés, hogy a kereskedelmi miniszteriumnál kérelmezni fogja, hogy a szállító közönség és a vasutak között való viszonyt szabályozó »Általános határozmányok« B szakaszának, A. IV. b. pontja a következő rendelkezéssel — kiegészítéssel: »Meghatározott raksúlyal vagy rakterülettel bíró kocsik kiállítását a feladók nem igényelhetik. Ha mindamellert a feladók 10,000 kg. hordképességű kocsikat rendelnek és a vasutak ennél nagyobb hordképességű kocsikat bocsátanak rendelkezésre, a viteldij csak 10,000 kg., illetve az ennél nagyobb tényleges súly szerint számítható. Csakis azon esetben, ha a kocsik hordképessége alapján számítandó áruknál a feladó 10,000 kgnál nagyobb hordképességű kocsit rendel, de a hordképességet ki nem használja, legyen a viteldijnak a teljes hordképesség után való felszámítására jogosítva a vasut,« — továbbá, hogy felterjesztést intéz a kereskedelemügyi miniszteriumhoz azon kérelemmel, hogy az erdőmunkásokról szóló törvényjavaslat a hazai kamaráknak véleményezés végett megküldessék. J. Engel József azon indítványát, hogy kéressék meg a kereskedelemügyi miniszterium a vasuti forgalomban érvényes »áruosztályozás« módosítása alkalmával az ily fontos és minden kereskedőt és iparost közlelő érdeklő kérdésben a kereskedelmi és iparkamarák véleményének meghallgatására, oly formán fogja felterjeszteni, hogy a miniszter a temesvári iparkamarához intézett leiratában a kamaráknak kilátásba helyezett fontosabb ügyekben való meghallgatása az áruosztályozás véleményezésénél is igénybe vétessék.

Végül dr. Záray Károly kamarai titkárnak 5 heti szabadságidő engedélyeztetett, mely idő alatt Günther kamarai fogalmazó helyettesíti.

Ezzel a közlés, mely ezen félévben az utolsó volt, d. u. 5 órakor véget ért.

Törvénykezés.

§ Gondokság alá helyezés. A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Zsiga Károly szigetvári lakos, gondokság alá lett helyezve.

§ Királysértő szociálista. Nagy István mohácsi ember mindig büszke volt arra, hogy ő szókimondó ember. Mikor a szocializmus szele Mohácsra is elcsapott, Nagy István, hogy következetességét kimutassa, tüstént fölcsapott szociálistának. Hogy világfölgörgető elveit kürtölhesse, annakelotte jámbor férfiu örökösen korcsmákba járt, hol nagyhangú előadásokat tartott a létező társadalmi rend igazságtalanságairól. Épen most egy éve a cucilistavezér Szegeden — a hol munkát keresett — a Breitenbach-féle korcsmában összekerült Andrási József ügyvédi irnokkal, akit erővel meg akart hódítani szociálistikus elméinek.

— Volt-e kend katona, — esett a beszédébe az irnok.

— Három évig hordtam a bornyut. Miért kérdi?

— No hát tudja, csodálom, hogy nem

tanították meg az állam és az uralkodó iránt tiszteletre.

Ezen a gunyos megjegyzésen a cucilista szűrnyen dühbe jött s az állam és a király ellen sértő megjegyzést tett. Ezért a korcsmáros Nagy Istvánt rendreutasította, Nagy erre a korcsmárosnak szaladt s meg akarta bicskázni. Az irnok azonban rendőrt hitt, aki Nagyt bekísérte. A törvényszék főtárgyalásán Nagy királysértéssel, közcsendháborítással és becsületsértéssel volt vádolva. Mint a királysértők általában, Nagy is azzal védekezett, hogy őnála senki se szereti jobban az uralkodót, ám a törvényszék megállapította a bűnösségét s a szókimondó szociálistát 3 heti fogházra és egy évi hivatalvesztésre ítélte. Az ítélet ellen az ügyész s a vádlott is fölbezzett.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1900. június 30. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 761.5 (emelk.)

Hőmérsék = 16.2 °C.

» maximuma: 21.4 °C

» minimuma: 15.6 °C.

Párányomás: 2.2 mm.

Relatív nedvesség: 89.

Felhőzet: 10. Cum. Str. S. E.

Szélirány s erő:

Csapadék 24 órai: 3.6 mm. ●

Ményeges változás nem várható.

Dr. Czirer.

Közgazdaság.

□ A mesterséges ételzsir és a margarin-sajt. A földmivelésügyi miniszter rendeletet adott ki, melyben szabályozza a mesterséges ételzsir és margarin-sajt forgalomba hozatalát. A rendelet szerint minden olyan zsiradék, mely a disznózsirhoz hasonló, de nem teljesen disznózsirból készül »Mesterséges ételzsir« elnevezés alatt hozandó forgalomba. Az ilyen mesterséges zsirhoz 100 kgr.-ra 1 tizedgramm dymethylamido-arobenzolt kell keverni. A mesterséges ételzsir csak külön, megfelelő felirású hordókban szállítható s az elárúsító üzletekben is »Mesterséges ételzsir« feliratu táblák alkalmazandók. Hasonló módon kell eljárni a margarinsajt forgalombahozatalánál is.

TÁVIRATOK.

— Riasztó hírek Gödöllőről. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ma reggel Budapesten városszerte riasztó hírek voltak elterjedve Gödöllőről, ahova ő Felsége elutazott. Ugy Budapestről, mint Gödöllőről kérdezősködésünkre azt a megnyugtató választ kaptuk, hogy a híreknek nincs semmi alapjuk.

— Cserebogár Jóska gyilkosai. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az egri esküdtshéken ma hajnali 5 órakor hirdették ki az ítéletet Cserebogár Jóska gyilkosai ügyében. Papes János, budapesti kucséber, kit köznyelven Cserebogár Jóskának neveztek, megöregedvén és meggazdagodván, Pásztóra ment lakni. Itt a múlt év szeptember 17-én a házában lakó Kohlmann István ruhafestő, a feleségével, Teréz és Ilona leányával s Gottlieb

Gyulával, az előbbi kedvesével, a ruhaáztató kádba löktek, hol a meszes és gállicos vízben megfulladt. Azután a holtestét feldarabolták és kocsonyává főzték. A gyilkosok ügyét hétfőn kezdte tárgyalni az egri királyi törvényszék, mint esküdtbiróság, s a ma kihirdetett ítélet szerint Kohlmann Istvánt kötélt általi halálra, Kohlmann Istvánét életfogytiglani fegyházra, Gottlieb Gyulát tizenötévi fegyházra, Kohlmann Terézt másfélévi börtönre ítélte, a tizenhároméves Kohlmann Ilonát pedig javítóintézetbe internálta. A halálra ítélt Kohlmann István kegyelmet kért. A védők semmisségi panaszt terjesztettek elő. A királyi ügyész az ítéletben megnyugodott.

— Széll Kálmán falun. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Széll Kálmán miniszterelnök ma délután rátóti birtokára utazott s a pünkösdi ünnepeket ott fogja tölteni. Csütörtökön tér vissza Budapestre.

— Nemzetiségi hecc. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Brassóban a legutóbbi városi bizottsági tagválasztásoknál három nemzetiség, szász, román és német, szövetkezett a magyarok ellen. Sikerült a magyarokat legnagyobbbrészt kibuktatni; holott eddig kompromisszumra léptek.

— A transzváli háború. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Londonból írják, hogy Krüger elnök Middleburgban van, hová a kormány székhelyét áttette. Praetoria és Johannesburg között csata volt.

— Ezer munkás sztrájkja. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Budapesten a Ganz-gyárban ezer munkás sztrájkol.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SHAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-tér.

A pécsi 1039. számú betétben felvett 4399. hrsz. Bális-dülőben előkelő szomszédok közt levő 2 hold nagysága

szőlő

és ugyanott felvett 4400 hrsz.

présház

f. é. június hó 2-án d. e. 10 órakor a pécsi kir. törvényszék árverési szobájában birói árverésen a legtöbbet ígérőnek eladatni fog.